

Tydzień obowiązywania: 27 – 30 kwietnia 2020

Katecheza 7

Temat: Święta Faustyna orędowniczka Bożego Miłosierdzia

Cel: Zapoznanie z życiorysem św. siostry Faustyny Kowalskiej i genezą święta Bożego Miłosierdzia.

Helena Kowalska – siostra Faustyna (jest to imię zakonne), urodziła się 25 sierpnia 1905 r., w Głogowcu. Pochodziła z ubogiej, rolniczej rodziny. Była 3 dzieckiem z dziesięciorga rodzeństwa. Do szkoły chodziła tylko 3 lata. Mając 16 lat zaczęła pracować w mieście jako służąca, by zarobić na własne utrzymanie i pomoc rodzicom.

W 1925 r. po czterech latach pracy, wstąpiła do zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia w Warszawie. Pełniła obowiązki kucharki, ogrodniczki i furtianki.

W tym czasie wielokrotnie objawił jej się Pan Jezus przekazując orędzie miłosierdzia, które Faustyna spisała w swoim „Dzienniczku”.

W ostatnich latach życia s. Faustyna bardzo cierpiała – chorowała przewlekłe na gruźlicę płuc – zmarła 5 października 1938 r., w wieku 33 lat.

18 kwietnia 1993 roku została beatyfikowana, czyli błogosławiona, a 30 kwietnia 2000 r. papież Jan Paweł II – ogłosił ją Świętą.

2 Niedziela Wielkanocna – zgodnie z prośbą Pana Jezusa – została w całym Kościele ogłoszona Świętem Bożego Miłosierdzia

Największym darem jaki otrzymała było orędzie Bożego Miłosierdzia przekazane jej przez Jezusa dla całego świata, jak również przekazana została modlitwa – koronka do Miłosierdzia Bożego, która ma uśmierzać gniew Boży.

Istotą orędzia jest manifestacja miłości Boga, która domaga się od człowieka ufności i wyznania grzechów.

Św. Faustyna otrzymała dar osobistego prowadzenia do świętości przez Jezusa i Maryję.

W tym tygodniu Waszym obowiązkiem jest zapoznanie się z treścią katechezy

Katecheza 8

Temat: Obraz Miłosierdzia Bożego.

Cel: zapoznanie się z historią powstania obrazu Miłosierdzia Bożego.

Pochodzenie obrazu wiąże się z wizją jaką siostra Faustyna miała w Płocku 22 lutego 1931 roku, w czasie której Pan Jezus wyraził życzenie, by namalować taki obraz i w podpisie umieścić słowa: „Jezu, ufam Tobie”.

Obraz przedstawia Chrystusa zmartwychwstałego, który na rękach i stopach nosi ślady ukrzyżowania. Z Serca wychodzą dwa promienie: czerwony i biały.

Pan Jezus, zapytany o ich znaczenie, wyjaśnił:

- biały promień oznacza wodę, która usprawiedliwia dusze,
- czerwony promień oznacza krew, która jest życiem dusz.

Te dwa promienie wyszły, z wnętrzości miłosierdzia Mojego wówczas, kiedy konające Serce Moje zostało włócznie otwarte na krzyżu.

Szczęśliwy, kto w ich cieniu żyć będzie – mówi Jezus – bo nie dosięgnie go sprawiedliwa ręka Boża.

Obraz – powiedział Pan Jezus – ma przypominać żądania Mojego Miłosierdzia, bo nawet wiara najsilniejsza nic nie pomoże bez uczynków. Podaję ludziom naczynie – powiedział Jezus do s. Faustyny – z którym mają przychodzić po łaski do źródła miłosierdzia; tym naczyniem jest obraz z podpisem: Jezu, ufam Tobie.

Obraz Miłosierdzia Bożego należy do najbardziej znanych i czczonych w Kościele na całym świecie. Pan Jezus powiedział: „ przez Obraz udzielę wiele łask duszom, obiecuję, że dusza, która czcić będzie ten obraz, nie zginie. Obiecuję także, już tu na ziemi, zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi, a szczególnie w godzinę śmierci.

Obraz namalował malarz z Wilna Eugeniusz Kazimirowski w 1934 roku.

W tym tygodniu Waszym obowiązkiem jest zapoznanie się z treścią katechezy